

Nieznani, Emmanuelle noire

Budzi mnie deszcz, przestraszona rzucam w kąt starą książkę

Więdnę jak kwiat, jak kwiat w Twoich oczach

Jedna cisza, jedna myśl, jeden cichy głos, jedno słowo

Wiatr zrywa się, przestraszona, głód napędza moje oczy

Cień moich łez, moich łez w szklanych dłoniach

Jedna cisza, jedna myśl, jeden cichy głos, jedno słowo

Emmanuelle! /x2

Biała dama, zwiędłe kwiaty w salonie, jedna skrytość, głuchy krzyk!

Emmanuelle! /x2

Jak złote ziarenka piasku rozsypuję się na wszystkie strony świata

Emmanuelle! /x3